

Світлій пам'яті Леоніда Куліша

Буяв садочок білим цвітом,
Ще вчора там ходив поет,
Вишні йому були, мов діти,
В душі завітчаний портрет.
Він не дожив лиш п'ять деньочків
До ювілею, щастя літ.
А як без нього милі внучки?
А як же без поета світ?
Він весь був сповнений любові
І мав до краю доброти,
Вона була у кожному слові,
Що всім давало теплоти.
У його віршах стільки щастя!
Є гумор, критика, є сміх,
Їх відгук у віках роздасться,
Не пам'ятати їх - це гріх.
Він майстром був і слів, і рими,
І він творив, писав для нас.
Цей образ, у очах незримий,
Боротись кличе повсякчас!
Він жив майбутнім і прийдешнім,
Його я у книжках знайду,
І квіти ці йому чудові
Я на могилу покладу.

Петро КАТЕРИНИЧ